

Om de fleste Lærere gjælder det, at de ved Reiser kunne i større eller mindre Omfang faae en klarere Anskuelse af de Forhold, som ere Gjenstand for deres Undervisning. At paavise dette nærmere i det Entelte kan Ministeriet dog ikke anse for nødvendigt, da det vistnok er almindelig erkjendt, hvad der i denne Sammenhæng maa være en Hovedbetragtning, nemlig at Lærervirksomheden efter sin Natur mere end de fleste andre aandelige Virksomheder er udsat for at stivne i en aandløs og trættende Ensformighed, naar Lærerne i høi Grad maa savne vækkende og frugtbringende Indtryk og Paavirkninger fra Omverdenen; og til at modtage saadanne vil en Reise altid give den bedste, under mange Forhold den eneste Veilighed.

Disse Betragtninger have ført Ministeriet til den Overbevisning, at en noget rigeligere Uddeling af Reiseunderstøttelser til Lærere og Lærerinder vil i en stor Udstrækning blive til direkte Nytte for Undervisningen, og derhos, ved at hæve Lærerstandens Dannelse og Intelligents, ad indirekte Veie faae en væsentlig Betydning til Fremme og Forædling af dens Virksomhed i det Hele. I Haab om, at det ærede Udvalg vil dele denne Opfattelse, ønsker Ministeriet derfor at faae en særlig Bevilling stillet til Raadighed i det her omhandlede Viemed, hvis Beløb, naar det nogenlunde skal svare til Formaalet, ikke kan sættes lavere end til 10,000 Kr. aarlig. Det er klart, at der herved ogsaa vil vindes den Fordel, at den allerede bestaaende Konto for Reiseunderstøttelser udelukkende vil kunne anvendes til at fyldestgøre de videnskabelige og kunstneriske Krav.

Det er en Selvfølge, at Ministeriet har tænkt sig den foreslaaede Bevilling, overensstemmende med de hidtil fulgte Regler, anvendt paa ligelig Maade til Fordel for alle Klasser af Lærere og Lærerinder, hvis Virksomhed overhovedet egner sig til at understøttes paa den her omtalte Maade, saa at man ved Fordelingen vil have ikke blot Statskolens, men ogsaa det kommunale Solevæsens og den private Undervisnings Lary for Die. Det vil dog, efter hvad foran er anført, findes rigtigt, at man ligesom hidtil væsentlig tager Hensyn til de Lærere og Lærerinder, der undervise i de levende Sprog.

I Henshold til Foranførte skalde Ministeriet tjenstligst anmode det ærede Udvalg om ved 2den Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890 at stille som fremsat efter dette Ministeriums Begjæring følgende Vædringsforslag:

ad § 21. VI. Tilskud til Videnskaber og Kunster i Almindelighed.

A. 5. forandres saaledes:

- a. Reiseunderstøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere 16,000 Kr.
 Nyt Forslag b. Reiseunderstøttelser til Lærere og Lærerinder . . . 10,000 —

S. F. Scapenius.

Stemann.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Forslaget tiltrædes.

94) VI. B. 1. Udgifter til videnskabelige Instituters og Kunstanstalters Bygninger, forsaavidt de afholdes af Statsklassen. Hovedistandsættelser. Udvalget anser det ikke for nødvendigt allerede i Aar at sride til den foreslaaede Tilstandsættelse af Charlottenborg Slots vestlige Facade mod Kongens Nytorv og foreslaar derfor Rvutoen nedsat med 31,787 Kr. 2 Ø.